

VRIJDAGAVONDVERSLAG DER : "ORDE DER VERDRAAGZAMEN"

AFDELING VERSLAGEN:

Hengelolaan 271
Telefoon: 360527
Verslag nr. 31
27 april 1956

SECRETARIAAT TE VOORBURG:

Buitenrustplein 21
Telefoon: 72.83.15
Gironummer t.n.v.
"O.D.V." : 468.874

*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*X*

N A D R U K   V E R B O D E N

x in de kantlijn betreft de vraag
- " " " " het antwoord

Goeden avond, vrienden,

Allereerst zou ik U er graag op wijzen, dat wij helaas niet onfeilbaar of alwetend zijn. In Uw beoordeling van hetgeen U gebracht wordt, gelieve U daarmede rekening te houden.

Dan het onderwerp. Wij hebben er lang over nagedacht, hoe wij eigenlijk verder moeten. Waar ook al - waarschijnlijk door ziekte en omstandigheden - het bezoek de laatste tijd is teruggelopen, bovendien het seizoen langzaam ten einde gaat, leek het ons niet dienstig om onmiddellijk te beginnen met het opbouwen van een kosmologie, iets, wat wij dan tot een volgend seizoen zullen moeten uitstellen.

Nu hebben wij verschillende punten aangeroerd, die ongetwijfeld mede van groot belang zijn voor het begrijpen der ontwikkeling en vooral ook: het begrijpen hoe de mens is gekomen tot zijn idee omtrent deze wereld en zijn plaats in het Al. Daarbij zijn, zowel de kerken als de wetenschap besproken en - als ik eerlijk mag zijn - besproken op een tamelijk oppervlakkige wijze, waar men meende, dat het beter was niet te diep op deze punten in te gaan.

Alweer persoonlijk, was ik van overtuiging, dat ook een meer diepgaand betoog voor U zal worden geapprecieerd. Ik heb dan ook de toestemming gekregen om de onderwerpen, die ik gedurende deze periode, tot het einde van het seizoen, voor U behandelen zal, uit te werken naar mijn eigen goeddunken.

Ik voor mij acht als belangrijkste punt voor wereldbeschouwing en ook voorstelling van de kosmos de esoterische wetenschap. Vandaar, dat ook dit mijn onderwerp is.

De esoterische wetenschap is gebaseerd op reeksen waarnemingen, die zowel zintuigelijk als bovenzintuigelijk zijn. Zij bevat de kennis van een reeks natuurkrachten, maar ook een kennis van omstandigheden, die op deze wereld zelf, deze stofwereld van U, niet optreden.

Haar totale opvatting is altijd een samenwerking tussen Uw wereld en de daar geldende wetten en hetgeen zij als kosmisch juist heeft erkend. Natuurlijk leidt ook dit tot het opstellen van een kosmogenie en ook een kosmologie. Ik leg de nadruk weliswaar verkeerd, maar ik doe het om het verschil tussen de beiden woorden uit te doen komen.

Kosmogenetisch zien wij, dat de aardse wetenschap nooit verder komt dan het ontstaan van de aarde uit zon, of het invangen van de aarde door de zon.

Daarnaast kennen wij nog pseudo-wetenschappelijk: de z.g. Hohlwelttheorie, die zich voorstelt, dat de aarde een lichaam is, waarin zich de zon en ook andere hemellichamen bevinden.

Dat deze theorie niet juist is overigens, daarvan ben ik overtuigd.

Om nu de esoterie daarnaast te beschouwen: deze zoekt de oorsprong veel verder. Er moet, zo zegt zij, - al is dit alleen op filosofische basis - één oorsprong zijn. Wat is de faktor, die wij ontmoeten in elke wereld, na elke bestaanstoestand, wat is de kracht, die wij steeds weer zien?

En dan wil ik woordelijk citeren uit een werkje, dat op het ogenblik 4800 jaren oud is.

De bron van alles is Licht, de levende Kracht. Dit is het kosmisch goud, dat voor alles het begin en het einde betekent.

U zult begrijpen, dat deze opvatting ons uiteindelijk voert tot God.

Want de volgende vraag is: vanwaar komt die kracht? En dan geeft daarop de esotericus het antwoord: deze kracht komt niet: zij IS. Zij is het voortdurend bestaande, dat steeds weer tot zichzelf terugkerende, beurtelings het niet, de ledige wereld, de negatieve wereld, schept. Daarnaast de positieve, de geuite wereld.

Verder zegt zij: In deze processen, zover zij voor ons te beoordelen zijn, ontdekken wij voortdurend wetten en krachten, die gewijzigd kunnen worden. En onder omstandigheden zich ook inderdaad wijzigen in overeenstemming met een vooropgezet doel. Dit licht, of deze kracht, moet dus een denkend vermogen zijn. Het denkend vermogen is identiek met: God in Zijn meest kosmische voorstelling.

Wanneer wij dus deze wording van de aarde en van de kosmos willen gaan bezien, wanneer wij haar samenstelling en structuur willen gaan bestuderen, dan moeten wij m.i. toch beginnen bij de wetenschap, die in de eerste plaats heeft gesteld: een logische God. Een God, Die inderdaad de "Logos" is. Het redelijk Beginprincipe, het Al.

Nu heeft deze esoterische wetenschap in de loop der tijden vele omwentelingen doorgemaakt. Gij moet U niet voorstellen, dat de oude wetenschappen onveranderd hebben bestaan en zullen blijven bestaan.

Uit eigen ervaring weet ik, dat heel vaak binnen enkele eeuwen bepaalde opvattingen veranderen. Daarom dienen wij ons af te vragen: wat zijn de invloeden, die bij de esoterische bewustwording beslissend zijn?

In de eerste plaats ontdekken wij, dat de esotericus de mens is, die 2 werelden in zich weet te verenigen, ofwel - dank zij de kennis en leiding van anderen - een inzicht heeft van het naast-elkaar-bestaan van tenminste 2 werelden. Er is dus een begrip nodig voor een onzichtbare wereld.

Daarnaast ontdekken wij, dat de esoterie berust op wetten. Zij onderscheidt zich van de normale wetenschap in zoverre, dat zij haar wetten niet slechts voor bepaalde categorieën van toepassing verklaart, of voor een bepaalde wereld, maar meent, dat elke wet, die aanvaardbaar is binnen het Al, zodanig moet kunnen worden uitgedrukt, dat zij alle leven en alle materie omvat. Dus vereenvoudiging.

Men gaat van de overtuiging uit, dat kennis gelijktijdig een grote gave en een groot gevaar is. Daarom dient slechts aan degenen, die in staat is gebleken verantwoording te dragen, deze kennis in handen te worden gegeven. Ondanks al het anderen, wat U misschien meent, of er over hebt gehoord, wordt door de werkelijk esoterische school ook heden ten dage deze stelling nog aangehangen.

Wij hebben hier dus te maken met een bepaalde school van denken, die zich baseert op de zeer redelijke en stoffelijke waarden. Maar in haar conceptie van het stoffelijke, betreft zij daarbij het eeuwige en zoekt vanuit de stof gaande te komen tot een inzicht omtrent het Al, omtrent al hetgeen, wat ons - mens en geest, geest en mens - daarin kan zijn weggelegd.

Opvallend is, dat reeds heel lang geleden, n.l. in de periode van de Kang-dynastie, een chinese esotericus stellingen opbouwde, die volledig in overeenstemming zijn met de opvattingen der kleine materie, die tans eerst wetenschappelijk gedeeltelijk bewezen is.

Opvallend is, dat de oude en primitieve geneeskunde beschikte over geneesmiddelen, zowel als kennis van het menselijk lichaam, die niet alleen te verkrijgen zijn door ervaring. Kennis, wetenschap, die ook heden ten dage nog behoren tot de zeldzaamheden.

Er wordt dus klaarblijkelijk bij het onderzoek van de stof gebruik gemaakt van geestelijke waarden.

Nu wil ik een paar punten gaan aanhalen en hoop dat dezen U duidelijk zijn. Aan het einde van mijn betoog zal ik U de gelegenheid geven eventuele verhelderende uiteenzettingen over deze punten te vragen.

Allereerst: Alle leven is kracht; de vorm, waarin deze kracht zich bewust wordt echter, is afhankelijk van de wil. De wil van het wezen is de uitdrukking van het streven, dat in werd gelegd, toen het geuit werd temidden van de velden.

Deze velden worden als bloemenvelden voorgesteld, maar wij kunnen ze evenzeer verklaren in moderne zin als krachtyelden. Dan zijn wij waarschijnlijk dichter bij de waarheid.

Het volgende geeft ons ook een belangwekkend inzicht.

Alle wetten, die ik in mijzelf erken, zijn ontdaan van mijn persoonlijke interpretatie, de waarden van de kosmos. Zo is in mij de Logos geopenbaard en kan ik in mijzelf totaal het zijnde ervaren en aanvaarden krachtens mijn eigen weten en begrip.

Dat is een zeer belangrijke stelling, omdat zij de openbaring en de genade van buitenaf wel niet uitschakelt, maar toch wel secuur stelt. In de eerste plaats gaat het om hetgeen in ons gebeurt, daarna komt pas de beweegreden tot de zelfrealisatie, die eventueel buiten ons kan liggen.

Een volgend punt:

De mens heeft een lichaam en in dit lichaam zijn vele levens. Elk dier levens spreekt mee in het bewustzijn, dat dit lichaam behoort gedurende één levensperiode. De geest echter omvat alle levensperiodes en is vrij van het lichaam, zodra het een scheiding weet te maken tussen eigen vele levens en het ene leven, geleid door de wil, dat is de kern van het bestaan.

Die "vele levens" moet men goed begrijpen. Hier wordt - dit was overigens een citaat, dat ongeveer 1600 jaar oud is - klaarblijkelijk reeds gezinspeeld op hetgeen wetenschapsmensen als Mendel, naar voren hebben gebracht.

In U zijn de genetische waarden van de voorgeslachten aanwezig. En wanneer Uw eigen leven alleen vorm moest geven aan Uw bestaan, dan zoudt gij ongetwijfeld minder kompleks zijn, dan gij zijt. Het zijn juist de geërfde eigenschappen, die Uw lichaam a.h.w. meerdere levens gelijktijdig doet beleven.

Hieruit kunt U verder zelf Uw eigen konklusies trekken. Begrijpelijk is ook, dat de geest, die zichzelf continueert in één bewustzijn, dat uitgebreid wordt, één leven is, maar als één leven een wil heeft, d.w.z. een voorstelling van de weg, die zij wil gaan, veel groter dan alle andere factoren tezamen.

Ik wil U nog één citaat geven in de hoop dan U hiermede een bewijsje te hebben geleverd van de grote belangrijkheid van de esoterische wetenschap en de esoterische genootschappen.

Wij kennen, zolang wij vertoeven in het lichaam, één wereld. Alle werelden, waarvan wij ons bewust worden, zullen wij terug moeten brengen tot de waarde van onze wereld, ofwel deze wereld niet bewust kunnen begrijpen. Toch gaat de geest van sfeer tot sfeer, dalend van de hoogste tot het allerlaagste en stijgend van het laagste tot het hoogste. Maar het bewustzijn van de geest zal bepalen, hoe zij deze fasen ervaart. De bewuste geest zal snel dalende, de lichtende sferen als kracht in zich erkennen. De duistere werelden - een toespeling op de onderwereld hier - niet ervaren, tenzij als een weten om hun bestaan, vandaar echter opklimmend in bewustzijn, vanuit de stoffelijke vorm omhoog strevend, zichzelf steeds verder kennen. Zo zichzelf in staat stellende met steeds groter bewustzijn op te gaan tot het hoogste punt van het bestaan.

Deze stelling is 600 jaren oud.

U zult begrijpen, dat mensen en denkers, die dergelijke stellingen kunnen opbouwen en inzicht daaromtrent hebben, moeten behoren tot diegenen, die de juiste voorstelling hebben van het leven. Dat zij desondanks wijzigen, wat door hun voorgangers is geleerd, is slechts een aanduiding van het procédé, dat wij allen kennen. Een voortdurend herzien van onze mening, ofschoon wij ons bewust zijn, dat de feiten gelijk blijven.

Nu heeft de esoterische wetenschap van het begin af aan gestreefd naar geestelijke en stoffelijke kennis. Zij heeft door vele eeuwen heen dezen gedragen en wij zien hoe telkenmale weer gelovigen van godsdiensten, hun zienswijzen voegen bij de materie, die men reeds kende.

Wij zien hoe de heldendichters esoterische waarden voorstellen als een grote krijg tussen vorsten, of zelfs tussen mensen en demonen. Hoe verder wij echter gaan, hoe meer ons blijkt, dat de esoterie, waar zij werkelijk en oprecht beoefend wordt, in de eerste plaats: wetenschap is.

Een wetenschap weliswaar, die zich niet geheel konform kan verklaren met hetgeen geleerd wordt door de aardse wetenschap. Een wetenschap an-

derzijds, die ook bepaalde aspecten in het leven meent te moeten verwerpen. Maar een wetenschap! Een wetenschap, waarin geestelijke waarden erkend, terwijl anderzijds stoffelijke ontwikkelingen niet worden verdraaid of verwisseld.

Zeker, sommige leerlingen der esoterische scholen, wanneer zij een openbaring geven voor de grotere massa, komen tot eenzijdige kritiek tot vaak onredelijke verklaringen. Maar evenmin men het een priester ten kwade kan duiden, dat hij handelend tégen de inzichten van zijn kerk, zich maakt tot een persoonlijkheid van gezag b.v., in plaats van nederig te zijn: Boeddhisten, ofwel eigenzinnig zijn volk regeert, inplaats zich te houden aan het opperst Gezag, als b.v. in de katholieke kerk, dan mogen wij toch het genootschap, de groep, de kerk, daarvoor niet aansprakelijk stellen.

Evenmin mogen wij de werkelijk esoterische scholen aansprakelijk stellen voor de grote en kleine dwaasheden, die vanuit persoonlijk effect, vele leerlingen aan de wereld hebben gegeven.

Daarnaast gaven zij toch altijd ook weer grote wijsheid.

Opvallend wordt voor ons echter, dat naarmate de tijd verder gaat, de mensheid groeit, steeds duidelijker tot uiting komt, dat de esoterie uiteindelijk het terrein zal zijn, waarop kunt, kerk en wetenschap, elkaar kunnen ontmoeten en begrijpen. Daarom is dit zeer belangrijk.

Niet voor niets schreef men reeds, nu ruim 9000 jaren gelden neer:

Aan de verdeeldheid gaat de mens ten onder. Hoe meer hij stijgt, hoe groter zijn bewustzijn, hoe groter het gevaar, dat de duisternis hem verzwelgt. Want in onbegrip van de waarheid, zal hij trachten haar te delen en strijdend tegen het ene deel, het andere tot God maken. Wie echter de waarheid verdeelt, gaat ten onder.

Dat is een woord, dat mag een ieder op deze wereld onthouden.

Er zijn geen twee waarheden, er is er één. Er zijn geen twee soorten van rechtvaardigheid, er is er maar één. Er zijn niet meerdere soorten mensen, er is slechts: de mensheid.

Wie dit begrijpt, zal zeer zeker de huidige tijd met al haar problemen, een vaste basis hebben. Wie echter vanuit dit standpunt terugziet en de opbouw van de verschillende begrippen door allerhand groepen ziet omtrent de wereld, omtrent God, omtrent het ontstaan van alle Zijn, die zal ook begrijpen, dat al dezen iets van de waarheid hadden. Iets! Maar dat zij faalden, doordat zij trachtten één deel der waarheid een ander deel der waarheid te bestrijden.

Vrienden, ik hoop met U nog verder te praten. Ik hoop met U te mogen spreken over wetenschap, maar steeds weer i.v.m. het esoterische. Ik hoop met U te spreken over het geloof, maar ook weer i.v.m. de esoterische grondslag.

Nog niet zo lang geleden was de wetenschapsmens een priester, was de medikus een magiër, nog niet zo lang was de kunstenaar: gezalfde der Goden.

Dit in ons houdende, kunnen wij dan, naar ik meen, indien dit altans Uw interesse heeft, verschillende aspecten van het huidige leven en bestel gaan bezien. Dan trachten ook tevens de ontwikkeling te begrijpen, waaruit dit alles is voortgekomen.

Indien ik mij vergist zou hebben en mijn stijl van benadering U minder interesseert van hetgeen mijn voorgangers hebben gebracht, zal ik mij natuurlijk terugtrekken.

Hebt U vragen te stellen over hetgeen ik tot nog toe heb gezegd?

Geen vragen? Dan dank ik U voor Uw aandacht en geef nu het woord over aan de tweede spreker.

Goeden avond, vrienden,

Het tweede onderwerp kan een onderwerp naar Uw eigen keuze zijn, dus zou ik gaarne vernemen of U een bepaalde keus hebt gemaakt.

x Kunt U spreken over het volgende citaat van Nietzsche:

"Wie onder de mensen niet wil versmachten, moet leren uit alle glazen te drinken; en wie onder de mensen rein wil blijven, moet het verstaan, zich ook met vuil water te wassen."

- Dit is inderdaad een heel aardig citaat. Want wie zich met vuil water wast, zal altijd nog schoner zijn, dan degeen, die zich niet wast. Degeen die, verdorstende, weigert te drinken anders dan uit de voor hem persoonlijk aangeboorde bron, zal waarschijnlijk van dorst omkomen.

Laten wij dan trachten de zaak op een meer zakelijke basis te stellen. Dat is misschien niet helemaal à la Nietzsche, maar per slot van rekening kunnen wij ook Nietzsche à la Henri behandelen.

Wanneer een mens leeft, dan kan hij zo gauw zeggen: "Er is zoveel kwaad geboren uit de kerk, en op de school hebben zij mij ook al zo veel onzin geleerd. En dan moet je eersijken, wat die maatschappij mij allemaal daar voor goochelt. Kijk maar eens maar al die sociale en politieke stellingen: Zij houden zich er geen van allen aan.

Waar vind ik de waarheid? Waar vind ik iets, waaruit ik mijn leven op kan bouwen?"

Kijk, dat is nu juist de moeilijkheid. Want er is geen speciale waarheid voor U geboren. Er bestaat geen speciale wereld, waarin U alleen moogt leven.

Ook al leeft U in theorie in een eigen wereldje, waar Uw eigen reacties en waarnemingen bepalen, wat U al zo ziet en doormaakt, kunnen wij aan de andere kant toch wel zeggen, dat wij allemaal, of wij nu willen of niet, wel heel erg onderdanig zijn aan hetgeen onze medemensen over ons besluiten. Vaak zijn het dan de schijnbaar onbelangrijke punten, die uitmaken, of je gelukkig kunt zijn of niet.

U zult mij ongetwijfeld een dwaas vinden, wanneer ik alleen maar veters zou willen verkopen aan de pastoor en niet aan de dominee. Of omgekeerd. U zoudt zeggen: zaken zijn zaken.

Men hoort zelfs hier tegenwoordig zo nu en dan, dat het een schandaal is, dat je niet ook aan de Russen moogt leveren. Want net als de voorvadersen kruit leverden aan de Engelsen voor de slag bij Duins, zo wenst men ook heden ten dage de baten van de handel te verwerven, onverschillig van waar.

Dit mag nu misschien in de politiek en de economie niet geheel redelijk zijn, in geestelijk opzicht is dat wel zo: Daar heb je eigenlijk geen bond-genoten.

Klinkt dat zo dwaas? Er zijn er velen, die denken: Ja, maar wij hebben jullie toch als bondgenoten?

Neen, mijn vrienden. Want onze waarheid behoeft niet de zelfde te zijn als de Uwe. Onze levenskracht is voor ons niet de zelfde als de Uwe.

Maar rond U is heel de wereld vol met kennis, met begrip, met velelei krachten, die U kunt gebruiken. Tenminste: Wanneer U zich verwaardigt in de eerste plaats naar hun inhoud en waarde te kijken en niet hun bron stelt als eerste en voornaamste waarde.

Je moet uit alle glazen durven drinken. Inderdaad. Je moet het aandurven om hier een stukje van een roomsche beschouwing te nemen en daar een stukje theosofie. Hier wat antroposofische gezegden en daar wat Rozenkruiser-waarheden.

De moed hebben, deze desnoods saâm te roeren met een of ander oud boek, met een verhandeling over kismet, met de heilige boeken, de leer van Tao enz.: en zo uit al deze elementen voor U zelve iets op te bouwen, dat U nodig heeft: Een levensbeeld, dat het U mogelijk maakt te leven, U zelf te vervolmaken en zo te komen tot een werkelijke bereiking.

Helaas zijn er een hoop mensen, die daar anders over denken. Die zeggen: Wanneer ik tot God moet komen, wanneer ik wijs moet worden, dan moet mij dit gegeven worden.

Dit schijnt ook wel in de tijd te liggen: Ik hoorde de mensen wel zeggen, dat de brandstof duurder was geworden en ik heb geen geld meer, dus moet de staat mij dat geld maar geven".

Maar er komt een ogenblik, dat vaderschap staat dat niet meer betalen kan. Er komt ook een ogenblik, dat zelfs de meest Goddelijke waarheid voor U gedaas en onzin wordt, omdat U haar slechts op Uw eigen wijze wilt aanvaarden en anders niet.

Begrijpt U? En daarom moet U overal zoeken. Wie wijs wil worden, moet overal willen leren. Of dit nu is bij de mensen die, U.i. in de goot leven, ofwel bij de grootste geesten. Elk van hen heeft U iets te zeggen.

De bloemenventer op straat kan een opmerking maken, die plotseling een geheel nieuw perspectief voor U opent ten aanzien van bepaalde facetten van het leven.

Dat zelfde kan de dominee doen, of de pastoor. Het kan evengoed een groot geleerde zijn als de idioot, die bij U aan komt dansen: "Ik heb een knoop gevonden".

De laatste is blij met zijn knoop, en leert U zo, dat je heus niet veel behoeft te hebben om gelukkig te zijn. Het enige, wat je nodig hebt is eigenlijk het vermogen om gelukkig te zijn.

Wanneer U, vrienden, het van die kant gaat bekijken, dan is het ook begrijpelijk, dat je dus uit heel de wereld moet durven putten, heel de wereld moet durven accepteren en onderzoeken, wil je voor jezelf een verdediging van je dorst naar geestelijke bewustwording, naar geestelijke kracht en waarheid kunnen ervaren.

Ik zou zo zeggen, dit eerste deel is nu wel zo klaar als een klontje. Maar nu het tweede punt:

Je moet je kunnen wassen met alle wateren, ook met vuil water. Nu is het op aarde geen prettige uitdrukking zo. Men zegt immers: Dat is een linke jongen. Die is met alle wateren gewassen.

Dan krijg je zo de indruk, dat dit iets ongunstigs is. Maar aan de andere kant, beter iemand, die zo gewassen is, dan iemand, die geheel niet gewassen is. Want wassen is voor ons een symbool van reiniging, van bevrijding van schuld.

Wij leven in een wereld, en die wereld is niet volmaakt. Bij ons is hij misschien iets volmakter dan bij U, maar laten wij aannemen, dat zij er allebei mee door kunnen.

Toch zijn de levenswateren der wereld om de doolie dood niet schoon. Niet helder. O, zeker, je zoudt het leven graag zien als een helder beek - je, dat voorbij komt kabbelen. Alles zo gezellig, zo gezapig. Je zit er bij op je schommelstoeltje en gelooft het verder wel.

Maar zo is het niet: Het leven is nu eenmaal vol van allerhande ongenoeven. Laten wij het grote woord maar gebruiken: Van zonde. En toch moeten wij er uit leren.

Je kunt natuurlijk gaan zeggen: Dit is te slecht voor ons. Je hebt van die mensen, die zeggen: "Aan politiek doe ik niet, zeg, dat ligt ver beneden mij. Naar de kerk gaan? Ik denk er niet aan. Ik ben zo hoog geestelijke verheven." Vraag je dan: "ga je soms ergens anders naar toe", dan krijg je ten antwoord: "Nee. Nee. Ik heb zo mijn boeken, en daar vind ik mijn vrede in."

Ja, maar hoor eens. Wacht eens eventjes. Dus het leven is U te vuil, om er wat uit te leren? Om U zelf te ontdoen van alle aanhangsels van onnodige filosofie, levens moeheid en gedachten? Want daar komt het op neer.

Je moet het leven aandurven. Niet zeggen: Och, het is allemaal zo smerig.

Zeg niet, wanneer je al die mensen ziet: Waarom zou ik tussen die massa gaan met haar laag-geestelijk bewustzijn?

Er zijn van die snobs.... als je die hoort praten.. Dat zijn prima voorbeelden hiervan. Die kunnen wij eigenlijk wel even nemen.

Kent U die mensen, die niets in de muziek mooi vinden of het moet van die betonnen muziek... hoe heet het ook weer tegenwoordig... muziek concrete zijn? De muziek is m.i. net zo onverteerbaar als beton. Maar anderen hebben weer Bach of Beethoven. Of zij zijn wat moderner en zweren bij een Pijper...ss.

Maar voor hen bestaat er dan verder ook niets. Die mensen, die daar zingen van "de molen aan de zee" en "wij gaan naar het stille strand" of weet ik wat, dat is maar vulgis vulgaris. Daar kun je je toch niet mee

bemoeien, zeg. En dan die mensen, die daar zitten te springen als gekken bij hot-jazz, wanneer de een af andere dol geworden vibrafonist staat te trommelen, zij eenvoudig het "heilige" concertgebouw durven beschadigen.....wat een vulgus, wat een gepeupel.....

Dan gaan zij naar een muziekavond en dan zitten ze daar in stomme verbazing, en zij kunnen niet slapen door de muziek concrete, of zij dommen heel gezellig door een paar sonate's, of een paar fuga's en zij worden net op tijd wakker om te zeggen, dat de dirigent het toch weer goed heeft gedaan, maar dat een andere dirigent toch meer uit het orkest weet te halen.

Zo gaat het een hele hoop mensen. Zij zijn zó verijnd, dat zij er zich niet toe kunnen brengen in kontakt te komen met die normale wereld. Bij U natuurlijk niet.....Maar die, die houden zich ver van al die verdwazing en versuffing.....Wat? Is er een optocht? Zouden wij niet de stad uit kunnen gaan? Al dat stof en al die schreeuwende mensen met feestneuzen en toetermutsen.

Mijne vrienden, als je werkelijk wat wilt zijn als mens, moet je leven als deel van de mensheid. En als deel van de mensheid te leven, moet je jezelf kunnen reinigen van je te grote eigenzinnigheid, je te grote verwaandheid, je te eenzijdig inzicht, door je te wassen met de wateren der mensheid, die dan misschien niet helemaal fris zijn. Ja, dat is niet zo dubbelzinnig, als daar iemand dat denkt.

Ik geef toe, dat er een hoop fouten zijn, natuurlijk. Hoe kan het ook anders? Geen mens is volmaakt.

Maar stelt U zich nu eens voor, dat iedereen zich verre ging houden van al deze onzin. Waar zouden wij blijven, waarde vrienden? Wij zouden geen orkest meer kunnen hebben, want de één wil alleen een wals van Mozart en de ander wil alleen Waldteufel horen, terwijl een derde zegt: "Neen, geef mij maar Paganini," die techniek is zo briljant. En dan hoor je geen van allen meer wat.

Je kunt zeggen: "Al deze politieke bedoeningen zijn zo vuns, daar kun je je als fatsoenlijk mens niet in mengen!" Maar als niemand het meer doet, waar gaat het dan heen? Begrijpt U, wat de bedoeling is?

Als je al die dingen neemt, die op zichzelf niet goed zijn in de wereld en je durft je er mee te bemoeien, je durft ze te zien, te erkennen, je gaat niet zo op die manier van : dit-wil-ik-niet-zien er aan voorbij..... U heeft gelijk, dat "dat-wil-ik-niet-zien", dat gaat meestal zo. Maar je moet deze dingen durven aanvaarden als realiteit. Je moet niet bang zijn dat je besmet zult worden door het vuil van de wereld. Want als je de bedoeling hebt je te reinigen met die wereld, dan kun je je ook met het vuilste water, met datgene, wat de grond nog te slecht vindt, kun je ook nog reinigen.

Lichamelijk kun je het ook uitgebeeld zien. Het klinkt misschien gek, maar wist U, dat verschillende mensen tot de grootste zielerust, tot de grootste geestelijke bereiking zijn gekomen bij het verplegen van de melasten? De meest geschuwde zieken tot voor kort? Mensen, die ook tans nog zeer vaak onrechtvaardig worden behandeld.

Waarom dan? Omdat dat deze mensen het goede zoeken en daardoor zichzelf veredelen, reinigen dus, en dichter tot God komen temidden het vuil der aarde.

Geloof mij: een werkmans-priester, die op het ogenblik niet eens meer mag celebreren, in de ban is gedaan, is meer waard dan een prelaat, die statig, dik gebuikt en paars omwonden door een kathedraal heenschrijdt.

Hij is één met de mensheid. Per slot van rekening het beste voorbeeld misschien nog van alles, wat ik geven kan daarvoor is dit:

ezus vervulde Zijn taak op aarde niet alleen door te gaan praten met de hoge omen: overspelige vrouwen, tollenaars, net zo goed als ieder ander. Je mag niet terugschromen voor wat het leven geeft. Je mag niet terugdeinzen voor al hetgeen er in de wereld bestaat. Maar je moet het zó kunnen verwerken en aanvaarden, dat het je niet besmet, maar je reinigt. Dan kan meestal dat vuile water van het leven nog een zeer behoorlijke schoonmaak betekenen. Want anders zit je zo sterk onder het stof, dat er van je eigen persoonlijkheid weinig overblijft; dan denk je, dat je heel wat bent, maar dan is het net een hondje, dat getrimd wordt tegen

de zomer: het leek een reus, een leeuw, maar als je het nu bekijkt, dan is het een geschoren schaap, een scharminkel, een geraamte op vier poten.

Ik geloof, dat ik daarmee het onderwerpje wel aardig heb behandeld. Is U het er niet mee eens, dan kunt U het mij alsnog vertellen.

x Als U het zo zegt, dan klinkt het mooi, maar er zijn dingen, waar ik mij niet in kan leven. Moderne muziek b.v. vind ik niet mooi, kan ik niet aanvaarden.

- Ho, niet mooi vinden: akkoord. Niet kunnen aanvaarden is niet redelijk, dat moogt U niet zeggen.

x Ja, maar het is toch onmogelijk je als mens in al deze dingen in te leven.

- Ik begin met te zeggen, dat U ongelijk heeft, want dat heeft U, maar ik kan van harte met U meevoelen. Het heeft mij ook een hoop gekost om zo langzamerhand, heel voorzichtig, deze vorm te bereiken, waarin ik mij aarzelend durf te gaan uiten.

U wordt getroffen door dingen, die U mooi vindt. Maar is daardoor de intrinsieke waarde van andere dingen minder? Dus U moogt ze ook niet verwerpen.

x Ik kan het alleen niet aanvoelen.

- Dat is een andere kwestie. En dan vraag je je af, waarom voel ik het niet aan? Dan kom je tot de konklusie, dat de een de tekst een beetje onaangenaam vindt, zoals van "Marie, die vrijt.....enz.", een ander houdt niet van een te fel ritme, of kan geen waardering vinden voor een reeks van schetterende koperfanfares, maar dat is altijd geweest.

Per slot van rekening datgene, wat op het ogenblik schijnbaar zo afkeurenswaardig is, draagt in zich vaak het zaad van de grote kunst van morgen, dat moogt U niet vergeten. Juist door die dingen, ook te trachten te verwerken. Ik zeg niet, dat U ze mooi moet vinden, hoor, dat kunt U toch niet trouwens. Dat is weer wat anders.

Maar door te trachten deze dingen te begrijpen en hun invloed op de mensen, zult U ongetwijfeld in de eerste plaats datgene, wat U mooi vindt, nog mooier gaan vinden, in de tweede plaats echter begrijpen hoe er een verband bestaat tussen de mens, die werkelijk en in eerlijke overtuiging wegzaagt op een of ander klassiek stuk.... U weet wel, dan zitten ze met een cello, zitten ze door te zagen tot het einde toe..... U vindt het misschien niet mooi, maar die mensen leven er in..... dat die precies hetzelfde zijn als die jongens, die op het ogenblik, naar ik heb gehoord, schuddebollend met zwaai vingertjes zitten te dansen, omdat zij niet stil kunnen staan bij hun muziek. Dat is hetzelfde als die grimassende kerels, die op en neer zitten te dansen van opwinding, terwijl een gierende trompet- of klarinet klanken uitstoot. Dat is precies hetzelfde. Een andere vorm, maar met dezelfde drang.

x Maar hun leven is mijn leven niet.

- Neen. Maar als U de uiting veroordeelt... U zei toch: Dan verwerp ik dat haast.

x Maar als ik nu die muziek niet aanvoel?

- Als U de mensen aanvoelt, voelt U de muziek ook aan. Dat klinkt U misschien gek, maar wanneer U begrijpt waarom de mensen een roes zoeken in de muziek, kunt U ook begrijpen hoe en waarom die muziek een roes tracht te brengen.

Wanneer U begrijpt, waarom de één zijn tonen mathematisch op elkaar torent tot hij een soort van bouwwerkje heeft, terwijl een ander meer het genre van een aanruisende zee gebruikt, met de steeds aanspoelende golven van motieven, soms elkaar overslaande, dan krijgt U ook een inzicht in de tijd en in de mensen.

Degenen die op het ogenblik slechts aan klassiek denken en slechts deze doorvoelen, zijn nog gebonden aan de rustige tijden van vroeger. Dit is voor hen gelukkig, want de tegenwoordige tijd met zijn jachten en zijn problemen is niet zo prettig.

Maar probeer ook de moderne dingen eens aan te horen met interesse. Luister er eens naar en probeer het goede er uit te halen. Dan zult U waarschijnlijk tot Uw verbazing ontdekken, dat U het wel niet mooi vindt, maar dat U er toch een waardering voor heeft. U heeft er dan begrip voor.

Dan heeft U zich met wat voor U het vuile water is van de muziek,

of van de schilderkunst, U gewassen. Zodat U 'en voor de kunst zelve, 'en voor de kracht, die zij uit - onverschillig of U het mooi vindt - een beter begrip hebt gekregen.

x Dus wanneer het voor mij een cacaphonie is, dan moet ik er naar luisteren.

- Ik zeg niet, dat U er naar moet luisteren. Maar wel geef ik U de raad, om er eens naar te luisteren. Van een moeten is er natuurlijk nooit sprake. Maar het is de moeite waard om het toch eens een keer aan te horen.

x Er is magie in elke klank. Is jazz dan zwart-magisch?

- Een erg moeilijke vraag. Als U nu weet, dat Strauss al grijs is... Het is wel heel erg moeilijk om te zeggen: dit is nu wit en dat is nu zwart. Er zijn vormen van moderne muziek, die absoluut wit zijn. Ook in de jazzmuziek. Maar er zijn daar ook vormen, die absoluut zwart zijn.

Laten wij het liever zo stellen, dat de muziek zelve nooit zwart is, maar tot zwart-magische kracht wordt gemaakt, wanneer haar enige functie is: te verdoven.

Wanneer dat het geval is, stimuleert zij niet meer. Zij rooft slechts de werkelijkheidszin. Hierom alleen is zij werkelijk zwart. Voldoende zo? Anders moet ik op de magie in de muziek doorgaan. En gezien de tijd wordtt dat...ehh... wankel.

x Ik noem moderne muziek de muziek, die de mensen tot waanzin brengt..

- Die is er ook natuurlijk bij. Ook dat hoort soms bij de moderne muziek. Kijkt U eens:

Er zijn mensen, die begrijpen een moderne koraal ook niet. Die vinden zij ook al lelijk. Wanneer zij muziek horen, die uit geluidseffecten is gekomponneerd, dan kunnen zij dat ook al niet appreciëren. Wanneer de muziek haast een bachanaal lijkt door haar opzweepende functies, dan vergeten zij helemaal, dat het menuet - wat zij zo statig vinden - en de pavane, die zo vrolijk is, eigenlijk vroeger precies hetzelfde waren voor de mensen.

Tegenwoordig staan zij te dansen met een.... hoe-heet-dat-geval.... een hobbel en dol, neen, een rock en roll - dat is geloof ik wel het nieuwste - heen en weer te wapperenen, te zwijmelen.

Maar vroeger was dat zelfde het geval, wanneer men iets naar voren wist te brengen op een enkele viool. Zo als ik zeg, dat heette dan pavane of zoiets. Ook al was dat dan eigenlijk maar een gewoon huppeldansje. Dat in de ogen van velen vroeger de polka veel woester was, dan in Uw ogen de boogie-woogie, kunt U zich waarschijnlijk slechts moeilijk voorstellen.

Toch, indien U met die oude luitjes er over zoudt kunnen spreken, zoudt u kunnen horen, hoe ook zij schande er over spraken. Begrijpelijk: ook zij konden de moderne - in hun tijd dan - muziek niet begrijpen.

Maar het kwaad zat niet in de polka. Evenmin als er kwaad schuilt in die rock en roll methode van dansen. Het is maar de vraag, wat maakt men er van? Dat is het punt, dat men meestal uit het oog verliest.

x Mag ik U eens vragen: U zeide zo even, dat Uw waarheid een andere is dan onze waarheid. Maar de eerste spreker vertelde, dat er maar een waarheid is. Hoe moet ik dat nu tot een logisch geheel verwerken?

- Het is heel simpel: Mijn voorganger was een esotericus, maar ik ben meer een practicus.

Wat voor mij waar is, is voor U nog lang niet waar. Probeert U maar eens, door een paar muren heen te gaan, om een paar kamers verder eens te gaan kijken. U kunt dat niet, maar voor mij is dit een reële mogelijkheid. Voor mij is het dus waar, dat een muur geen weerstand heeft. Maar voor U is het evenzeer waar, dat zij die wel bezit.

Dat is het praktische standpunt. Maar natuurlijk kunnen wij zeggen, dat de kern van ons wezen, ontdaan van alle bijkomstigheden, altijd een geheel gelijke wereld en dus ook volkomen gelijke waarden zal hebben.

Maar ik voor mij blijf liever praktisch. Ik ben op het ogenblik, wat ze bij U een geest noemen. Als ze mij willen beledigen, dan noemen zij mij een spook. U bent wat men een mens noemt. En als ze U willen beledigen, dan noemen zij U een beest.

Er is een verschil. Of dat nu een verschil in bewustzijn is, of dat het reer een reël iets is - daarover zou je lang kunnen delibereren misschien - één ding is wel zeker: U stelt zich de wereld anders voor dan ik, U aan - vaart de wereld anders dan ik.

Daarom zeg ik, met mijn beperkte zienswijze: "Onze wereld is een andere dan de Uwe."

Dit, ofschoon er maar één waarheid is. De konklusie, die U hieruit dan ook zult moeten trekken is - zou ik het hardop durven zeggen? - : Wij hebben geen van tweeën de gehele waarheid.

Alles zwijgt verder. Dan wordt het zeker tijd voor een kopje koffie. Nu, dan ga ik er maar tussen uit.
Goeden avond.

-o-o-o-o-o-

Goeden avond, vrienden.

Dit is de "vragen rubriek", waarin, zoals U weet, geen persoonlijke vragen mogen worden gesteld.

- x Heeft de mens vroeger een derde oog gehad? Zo ja, waar zat dat?
- De mens heeft vroeger een derde oog gehad in die zin, dat in de begin periode - dus voor het eigenlijke genus homo de wereld betrad - er een orgaan was, dat licht-gevoelig bleek. Dit bevond zich aan de top van het hoofd. Eigenlijk dus aan de boven kant van de schedel.

Het heeft zich later iets verplaatst en ontwikkelde zich tot de thalamus ofwel pijnappelklier. Dit orgaan was bepalend voor het grootste deel van de parings-drift. Verder had het ook invloed op het trekken van de oermens. Maar dat is al heel lang geleden, en speelt nog in de tijd, dat de wereld door mist werd omgeven en een voortdurende regen normaal was, een rol. Daarna zien wij het derde oog niet meer.

Wel zijn er mutatie-vormen geweest, sedertdien uitgestorven en behalve door afstamming niet verwant met het huidige menselijke ras, die soms een derde oog hadden of, soms, slechts één oog. En dan is "oog" ook weer niet meer te bezien als het huidige begrip oog, - dus een soort van kamera - maar eerder als een lichtgevoelig orgaan, dat reageert op trillingen en zo zekere waarnemingen mogelijk maakt. Ik hoop, dat deze vraag hiermede voldoende beantwoord is.

- x Die pijnappelklier is nog steeds aanwezig. Is het mogelijk, dat de tans sluinerende vermogens later nog wat met die pijnappelklier krijgen te maken?

- Laten wij hopen van niet. Ik weet, dat sommige groepen menen deze pijnappelklier weer te moeten ontwikkelen, vooral in zijn functie als waarnemend orgaan, omdat zij daarmee ook in de wereld van het trans-decentale binnen kunnen treden. Maar, de thalamus is, laten wij dit niet vergeten, een instinkt-orgaan. Het is driftvorderend en onttrekt zich aan de onmiddellijke beheersing. Wanneer de functie, die tans voor het driftleven nog geheel in de thalamus ligt, wordt weg genomen en overgebracht in het gebied van de hypophysis, -het achterhoofd, zoals U weet - dan krijgen wij pas te maken met een hogere soort mens, die, krachtens deze nieuwe ontwikkeling, bewust zal kunnen beschikken over vele tans nog paranormaal hetende gaven.

- x Kan een mens reïncarneren in de vorm van een dier?

- Dat zou kunnen. Maar het komt praktisch nooit voor. Waarschijnlijk is de vraag gesteld aan de hand van het hindoe- ook wel boeddhistisch-geloof, dat men reïncarneert binnen zeer korte tijd in de eerst beschikbare vorm.

Dit is echter niet geheel waar: Wanneer het menselijk bewustzijn eenmaal bereikt is, nemen wij aan, dat een zodanig oordeelsvermogen door de geest is gevormd, dat zij zich niet meer tot een lager voertuig wendt. Dit heeft voor haar geen attractie, waar het geen voldoende uitingsmogelijkheid biedt.

Indien dit U interesseert, kan ik U een voorbeeld aan de hand van boeddhistische leerstellingen hierover geven.

Men stelt dan, dat een mens streeft. Een zeer hoog bewust mens. Een dörjé. Een tovenaars. Deze mens zou dus onmiddellijk weer moeten inkarnen. Een leerling probeerde dit te bevorderen, door op het ogenblik dat de dood immanent was, een vrouw te verkrachten.

Hij was dan ook zeer verbaasd, toen hij ontdekte, dat zijn meester niet in een mens, maar in een kalf was gereïncarneerd..

Waar nu zijn eigen waarnemings-vermogens hem in staat stelden, om met de geest, die nu in dit kalf woonde, in kontakt te treden, vroeg hij, hoe dit zich had afgespeeld.

Het verhaal, dat hem toen werd verteld was als volgt: Uit het lichaam uittredende meende de dörjé zich te zien staan in een zeer lange straat. Hierin waren vele kastelen en paleizen. De een was nog schreier dan het andere. Hij zag verschillende deuren open staan en meende, toen hij in de verte een deur open zag gaan, er verstandiger aan te doen eerst in één van de meer nabij gelegen kastelen binnen te treden.

Dit bleek de koe in kwestie te zijn, die daardoor zijn moeder was. De voorstelling zou volkomen logisch zijn, wanneer wij aan konden nemen, dat elke menselijke eigenschap onmiddellijk met het breken van het levenskoord verloren gaat. Dan is er n.l. geen waardemeter, geen maatstaf meer.

Maar een bewust mens, die overgaat, zal zeer zeker in staat zijn, de verschillen te zien. Zelfs tussen menselijke inkarnatie-mogelijkheden. Laat staan dus, dat hij zich zal laten verleiden te inkarnen in een dier, dat vanuit zijn standpunt dan toch nooit meer kan zijn dan een povere hut.

Verder kunnen wij hier nog aan vast knopen, dat de tijd tussen dood en herïnkarnatie niet, zoals foutievelijk bij bepaalde groepen wordt aangenomen, binnen enkele uren of dagen geschiedt, maar vaak jaren, soms zelfs vele eeuwen, op zich laat wachten. Vanuit dit standpunt is een dergelijk verhaal dus geheel onmogelijk.

Ik meen dus vast te mogen stellen: Een mens, die een menselijk bewustzijn bezit zal nooit inkarnen in een dier, waar het voertuig niet beantwoordt aan de eisen, die hij, krachtens zijn bewustzijn, zal stellen voor de aanvaardbaarheid van een komend voertuig.

x Is de opvatting in de oostersch, b.v. indonesische landen, dat de vader of grootvader in een tijger reïncarneert, dan zuiver bijgeloof?

- Ja. Dat berust op bijgeloof. Maar het staat in verband met bepaalde vormen van fakirisme, die hoofdzakelijk uit de hindoe-tijd stammen. Daar zijn n.l. bezweerders, die zich tot tijgers, slangen of andere diersoorten kunnen wenden, en dezen kunnen bewegen, hun wil uit te voeren.

Wanneer daar een verklaring voor moest worden gegeven, dan spraken men altijd over: broeders: slang, heer olifant en grootvader tijger. Waar deze termen gebruikt werden, heeft het bijgeloof, waarschijnlijk ook al doordat bepaalde staaltjes van beheersing waren gezien, daaruit een direkte familierelatie langs de weg van inkarnatie geschapen. Maar het berust niet op realiteit.

x Ik hoorde u zeggen, dat een reïnkarnatie jaren of eeuwen neemt. In een bepaalde esoterische school huldigt men de stelling, dat een reïnkarnatie duizend jaar uitblijft. Dit als gemiddelde.

- Neen. Wanneer wij een onmiddellijke reïnkarnatie stellen, dan moeten wij er rekening mee houden, dat een dergelijke geest geen bewustwording tot het licht meemaakt. Dit veronderstelt dus onmiddellijke hulp vanuit het licht tot onmiddellijke mogelijkheid tot reïnkarnatie.

Naarmate een mens bewuster is, zal hij ook meer bewust de sferen doorleven en diensengevolge is de tijd, die verloopt voor een volgende inkarnatie noodzaak wordt groter; een onbewust mens zal dus van inkarnatie tot inkarnatie - waar hij onbewust door het grootste gedeelte van de hoger gelegen gebieden heen gaat - een periode hebben, die meestal ligt tussen de 100 en 150 jaren.

Wanneer wij er dan bovendien rekening mee houden, dat er tussen de inkarnaties twee cycli liggen: De dalende en de stijgende inkarnatie kennen wij immers. De dalende inkarnatie betekent: vanuit de mensheid gaan tot een lagere sfeer en, in onbewustheid van het licht, vanuit

het duister tot mens inkarneren, vandaar uit de hogere ontwikkeling door te maken. Hierbij zijn de perioden over het algemeen korter dan bij een inkarnatie langs de lichte weg, waar, gaande door het licht, meer sferen worden doorlopen en dus meer bewustwordingsmogelijkheden openstaan.

Op de duur wordt het echter mogelijk om - door een soort transponeren a.h.w. - van het eigen wezen een zuiver stoffelijke vorm in de kringloop uit te schakelen.

- x Is het noodzakelijk, dat een mens reïncarneert?
- Noodzakelijk is het niet, maar gebruikelijk is het meestal wel. De noodzaak tot inkarnatie, d.w.z. het doormaken van een geheel menselijk leven in stoffelijke vorm, herhaalde malen, komt voort uit het onvoldoende bewustzijn van de eigen kern van het innerlijk wezen. Is dit bereikt, dan is dit inkarneren niet meer noodzakelijk, waar het wezen dan - één met de lichtende kracht - op een andere wijze functionerend weliswaar zijn functies kent in de stoffelijke wereld, zelfs in de lagere sferen, maar zelve bewust zijn van het hoogste licht, geen vastere vormen in de lagere wereld meer aan zal nemen.
- x Wanneer een geest tot het licht is gestegen, is het dan ook nog noodzakelijk, dat hij neerdaalt om bewustwording te verkrijgen?
- Verplicht is niets. Maar wanneer wij leven, worden wij gedreven. Het is een logische ontwikkeling, dat de geest, die uit het licht komt, ter gegevenen tijd werkzaam wordt in de duistere sferen, daar een taak vervult. D.w. niet zeggen, dat zij het lijden, de eenzaamheid ondergaat van deze duistere sferen, maar wel, dat zij in bewust contact met het licht staande, in deze sferen werkt, omdat het bewustzijn van degenen, die daar gebonden zijn, vergroot zal worden en waardoor zij op kunnen stijgen tot het licht.
- x Maar ik bedoel, dat hoeft hij toch niet op aarde door te maken dan?
- Dat is niet noodzakelijk.
- x Als ik de vraag stel: Is inkarnatie een feit, hoe zoudt U het dan beantwoorden?
- Ja, geen noodzaak, zoals reeds uiteengezet, maar gezien onze eigen ontwikkeling, voor ons praktisch een zekerheid.
- x Wat behelst de Bahi'-a-leer, die over de hele wereld aanhangers vindt?
- Ik ken die leer niet. Kunt U verder definiëren?
- x Mijn man heeft er iets over gelezen. De vraag is van hem, maar ik weet het niet.
- Daar kan ik U helaas niet over inlichten. Ik betwijfel, of ik nog in staat ben die inlichting nog te winnen. Ik zal het toch proberen.
- x Kunt U een beschouwing geven over het begrip en de draagkracht van "tat tvam asi" der Boeddhisten?
- "Dit zijt gij". Laten wij het maar in het hollands zeggen en niet in het Pali, waar het uit komt.
- x Dezelfde vraag t.a.v. Mohamed's uitspraak: "Als de berg niet tot Mohamed komt, zal Mohamed tot de berg gaan".
- En omgekeerd. Een verhandeling daarover, die alle aspecten omvat, mijne vrienden, zal betrekkelijk moeilijk zijn. Maar kort gezegd: In de Schepper zijn alle dingen één. Zo, wanneer gij in de wereld schouwt, zeg dan steeds tot Uzelve: "Ziet, dit zijt gij". Lacht er een mens van vreugde: "Dit zijt gij! Weent een mens in smart: "Dit zijt gij". Is een mens dwaas: "Dit zijt gij". Is een mens wijs evenzeer: "Dit zijt gij". Want één zijn alle dingen en datgene, wat U erkent rond U, leeft in Uzelve.
- Wat betreft Mohamed: Indien hij niet kan gaan tot de berg en het kosmisch noodzakelijk is, dat beiden samen komen, zal de berg tot hem komen. Kan de berg niet tot hem komen, zo zal hij daarheen moeten gaan.
- Want in de eenheid van de Schepping is er een punt, waar het bewustzijn een zekere stoffelijke realisatie vergt.
- Op het ogenblik, dat dit gebeurt, kan er geen scheiding optreden en worden alle schijnbare natuurwetten verzaakt, waar deze eenheid primair is. Zij is n.l. een onmiddellijk bestanddeel van het gehele bestaan van alle werelden en heeft als zodanig een voorrang boven de schijnbare natuurwetten, die beperkte gebieden der wereld beheersen.
- Het is dus inderdaad waar, dat de zee zich voor U zal scheiden, wanneer geschreven staat, dat Uw pad door haar wateren voert.

Dat de bergen zich voor U zullen buigen, wanneer dit de uitdrukking is van Uw band met de wereld.

Laten wij daaraan toevoegen, dat de mens zich sterk bewust moet zijn van de eenheid en met de kosmos en met de Schepper daarvan, wil het mogelijk zijn, dat deze krachten op deze wijze geuit worden.

x In het Oude Testament wordt gesproken over "dit verdoemd geslacht". Momenteel is het nog zo. Wordt de mensheid dan nooit wijzer?

- Ik betwijfel het. Want als de mensheid wijzer zou worden, zou er geen mensheid meer zijn.

Het geslacht der mensen is het geslacht der wezens, die zich het bewuste oordeel aanmatigen over de wereld, zonder hierdoor gedreven te worden door een onmiddellijke relatie met hun eigen persoonlijkheid. Dus het oordeel van goed en kwaad, dat volgens de bijbel de mens uitdrijft uit het paradijs.

Zolang hij oordeelt, zal hij n.l. persoonlijk blijven oordelen en leven, vanuit zichzelf ziende en anderen en hun oordeel misachtend. Daardoor zal de mensheid nooit tot eenheid kunnen komen. Dit gebrek aan bewustzijn omtrent de eenheid der dingen, de noodzaak van samenwerking, is toch wel datgene, wat men beschrijft als de dwaasheid der mensen.

De gedachte, dat men oordelen mag, waar men een te grote eerbied heeft voor eigen oordeelsvermogen, is de vloek van de mensheid. Zou de mensheid dit prijs geven en wederom leven, bewust, met alle vermogens, die hij tans heeft in harmonie met het Goddelijke en slechts het Goddelijke als wet aanvaarden, dan zal ongetwijfeld de mensheid niet meer bestaan, dan zouden de mensen hoger staan, dan wat men tans "Engelen" noemt.

x Dat is dan van veelheid een eenheid, nietwaar?

- Inderdaad. Maar wanneer de veelheid zich de eenheid niet realiseert, ontstaat de strijd in de eenheid door de veelheid, waarbij de veelheid zich vernietigt om de eenheid te kunnen vernietigen. Want de eenheid is Goddelijk.

Maar stellen wij het in Uw lichaam. Op het ogenblik, dat één vel begint zich af te zonderen van de anderen en dat zij zegt: "Ik kies mijn eigen vorm", dan spreekt U van kanker.

Hier hebt U het bewijs, dat de kwelling voorkomt uit het niet-bewustzijn omtrent de eenheid. Nu kan men van de cel hoogstens zeggen, dat zij daartoe wordt gebracht door omstandigheden en kondities.

Maar de mens, die zich op een dergelijke wijze van de gehele mensheid tracht af te scheiden, is een bewuste kankercel. Een bewuste woekering veroorzakend en daardoor het lijden en de strijd der mensheid.

Ik hoop, dat U dit duidelijk vindt uitgedrukt.

x Hoe verklaart U het feit, dat er dikwijls zeer ontwikkelde mensen zijn, die desondanks op latere leeftijd overgaan tot het katholicisme, waardoor andere, nog nuchterder mensen, opeens vele vraagtekens gaan zien en zeggen, dat er toch wel iets moet zijn in dat katholicisme.

x Inderdaad. Het katholicisme bezit n.l. waarden, die voor elke mens een grote aantrekkingskracht hebben.

In de eerste plaats de mystieke krachten, die door de magische en pseudo-magische rituelen worden gewekt. Daardoor ontstaan ontroeringen en verrukking, waarvoor men veel op de koop toe wil nemen. Dit echter is nog niet voldoende om een nuchter denkend mens mee te voeren naar een dergelijke geloofsstroming. Er zijn echter méér punten.

Geen verantwoordelijkheid meer t.o.v. het geloof. Daarvoor is de Paus verantwoordelijk en zijn uitvoerende macht door hem gestuurd, het priesterschap enz. Die bepalen, wat je geloven zult en zij hebben hemels recht. De vertegenwoordiger van Jezus op aarde, gezeten op de troonzetel van Petrus.

Dan: de genadeleer, waarbij de biecht en de doop de mens onmiddellijk en geheel van alle schuld bevrijden, zodat hij vrijelijk in kan gaan in het rijk des hemels, ná de dood. Ook dit is een zéér belangrijke faktor.

Want al ben je nog zo knap, nog zo'n grote intellektueel, er is altijd nog wel een twijfel over dat hiernamaals. Er is geen enkele kerk, die je een zó sterke en positieve garantie geeft, dat ze je kan brengen tot een voortbestaan, dat vreugde is.

Dan: de sakramentele werkingen, die èn door hun plechtigheid èn in sommige gevallen ook door hun reëel karakter op de achtergrond, een buitengewoon emotionele betekenis krijgt.

Er komt een ogenblik, dat de mensen hun gezond verstand uitschakelen, om de eenvoudige reden, dat hij het verstandelijk zelve niet aan kan.

Zou menru moeten zeggen: "Ik word onredelijk", dan zou de trots de mens nog moeten verbieden dit geloof te aanvaarden.

Maar er zijn vele predikers, die uitermate spitsvondig de ongelovigen in leiden en elk bezwaar met redelijke en schijnbaar redelijke argumenten weerlegt. Er is een casuïstiek opgebouwd, die praktisch alles weet om te buigen in door de katholieke getolereerde kanalen.

Zo heeft dus de mens niet het idee, dat hij zichzelf heeft te verloochenen. Integendeel! Hij voelt zichzelf geleid en herboren en meent zichzelf te blijven, ofschoon hij in werkelijkheid natuurlijk zijn inzichten verandert.

x Dus volgens U is dat het resultaat van een desillusie en door de desillusie zich werpt in de schoot der moederkerk?

- In de meeste gevallen wel, ja.

x Dus een toevlucht voor de moe-geworden strijder?

- Inderdaad, maar het klinkt zo treurig. Een soort van toevlucht voor geestelijke ouden-van-dagen. Maar er zit inderdaad iets in.

Een mens vlucht vaak en hij vlucht in de kerk, wanneer hij zijn eigen geestelijke aansprakelijkheid voor eigen leven en bestaan vooral, niet meer meent te kunnen dragen.

x Maar er zijn toch wel grote mensen, die dit gedaan hebben. O.a. Frederik van Eeden, Henriëtte Roland Holst, dat waren grote mensen.....

- En zeer emotionele mensen.

x En aan het einde van hun leven hebben zij zich in de schoot der moederkerk geworpen. Dat zijn de woorden van Frederik van Eeden.

- Inderdaad. Maar waarom? Omdat zij ondanks alles niet zeker waren van een herboren worden. Dit is een kerk, die dit als garantie geeft. Dat weten zij zelf niet.

Denk niet, dat de mens zich eerlijk zegt: "Ik ga naar de kerk toe en ik laat mij dopen, want dan kom ik in de hemel". Maar op de achtergrond schuilt dat.

Denk niet, dat de mens zegt: "Ik weet niet, wat er na de dood komt, laat ik maar zeker spelen!" Het is wel vaak zo, maar hij zal het anders uit drukken.

De mens, die zegt: "Ik geloof!" Maar gelooft hij wel werkelijk? Ach, neen, heel vaak horen wij het argument: "Ik wil dit aanvaarden, ook al klinkt het mij onwerkkelijk". M.a.w.: "Ik ga mijn eigen persoonlijkheid terzijde stellen".

Soms doen die mensen mij denken aan kettingrokers, die eenmaal begonnen, geen afstand meer kunnen doen en dan allerhand beweegredenen zoeken om zich te rechtvaardigen, van het feit toe, dat het goed is voor de zenuwen en voor de kiespijn. Maar reëel vind ik het niet.

Laten wij verder niet vergeten, dat mensen op één punt groot kunnen zijn en in vele punten klein.

x Hoe staat U in dit verband tegenover de vrij-katholieke kerk?

- Deze is mij eerlijk gezegd veel sympathieker dan de normaal rooms-katholieke kerk, omdat ik de waarde van het ritueel zeer zeker zie, maar bezwaren maak tegen het voorstellen dezer dingen als stoffelijke realiteit. Zodra zij het symbool worden van geestelijke krachten, worden zij meditatiepunten en dienen ter verhoging van de mens. Dan doet men ook afstand van de geheimzinnigheid. Wel het sterkst tot uitdrukking komen in het feit, dat de universele taal van de roomse kerk het latijn is, dat de meesten niet verstaan en de interpretatie daarvan in de landstaal wordt gegeven, terwijl het gehele ritueel van een vrij-katholieke kerk plaats vindt in de landstaal, zodat zij voor ieder te begrijpen en te volgen is.

x De mensen weten, dat het leven eeuwig is. Maar waarom voelen zij dan het geestelijke zo slecht aan?

- .. Omdat de mens zozeer in de stof gebonden zit, mijn vriend, dat hij zich geen voorstelling kan maken, die niet uit zijn eigen omgeving en ervaringen in de stof voortvloeit. Zelfs U, zoals U hier zit, kunt U zich geen reële voorstelling maken van de wereld, waarin wij leven. U kunt slechts bepaalde beelden uit Uw wereld zodanig variëren, dat zij altans een impressie geven van wat in onze wereld mogelijkerwijze bestaat.
- x Ik heb boeken gelezen, die een voorstelling geven van het leven hierna. Door die te lezen kan een mens een andere voorstelling ervan krijgen.
- Dat zouden zij hebben, wanneer zij die boeken zouden geloven. Maar het geloof is juist de faktor.....

x Het boek is zó geschreven, dat volgens mij iedereen het moet aannemen.

- Volgens U "ja", maar volgens anderen niet. Zoals sommigen de bijbel Goddelijk geïnspireerde waarheid noemen, anderen daarentegen het slechts zien als een historische verzameling van waardevolle geschriften.

Laten wij daarover niet oordelen en dit niet als een criterium stellen. Laten wij voor ons zelf vaststellen, dat het zeker is, dat er een voortbestaan is, daarvan ben ik ook persoonlijk een bewijs, altans voor mij-zelve. Maar dat de wijze, waarop dit voortbestaan plaats vindt, slechts te benaderen, maar in zuiver stoffelijke normen nooit te bevatten is. Dat ieder dus zijn eigen weg moet zoeken en ook zijn eigen weg zal vinden.

x Kunt U een verklaring geven van het visioen: een bes van kleine gekleurde bloemetjes met erin een paars lichtje? Dit is gezien met het behandelen van een zieke.

- Persoonlijk. Niet persoonlijk. Over het algemeen genomen: overgang. Ik hoop, dat dit voldoende is. Verder ga ik daarop niet in.

x Kunt U voor ons de "liefde" in woorden uitdrukken? Zo U denkt, dat daarvoor de "liefde" als zodanig aangetast wordt, beantwoordt U die vraag dan maar niet.

- Kan ik de liefde in woorden uitdrukken? Kan ik met woorden de ruimte omvatten, de sterren aan de hemel? Kan ik U de sferen en het leven tonen in ware gedaante met een woord?

De liefde omvat meer dan dit alles. Liefde, dat is het leven zelf. Liefde is de kracht, die alle dingen samenvat tot één geheel en het bestaan continueert.

Liefde, dat is God, Die de wereld voortbrengt. Liefde is de mens, die het leven aanvaardt zonder vragen. Liefde is de zelfverloochening, die het leven en het levende hoger stelt dan zichzelf. Liefde is een woord, dat met alle woorden tesamen nog niet omschreven is.

U vraagt mij: definiëer en omschrijf "liefde". Gij kunt mij evengoed vragen: omschrijf God. Maar al kan ik het niet met woorden zeggen, misschien kan ik het in mijn gedachten U wat duidelijker maken.

Liefde is datgene in jezelf, wat je ertoe brengt anderen hoger te stellen dan jezelf. Liefde is dat weten in jezelf, dat alle dingen onbelangrijk maakt, behalve dat ene. Liefde, dat is de kracht, waaruit je leeft. Wie geen liefde heeft, het ware ~~ben~~, dat hij nooit geboren ware. Liefde is het geestelijk leven. Liefde is de kern van je ziel. Zij uit zich soms onvolledig en onvolmaakt.

Ik kom tot Uw wereld en probeer te dienen op mijn wijze, misschien wat dwaas in Uw ogen. Maar ik doe dit, omdat ik Uw wereld als zo belangrijk zie. Omdat ik haar zie als een deel van de kosmos, omdat mijn hele wezen uitroept naar één eenheid met al het zijnde, dat ik God zal kunnen ervaren en beleven in zijn geheel. Ik geloof, dat dat liefde is.

Liefde is het, die een mens doet sterven eerder dan een ander onrecht aan te doen. Liefde is het, die U, mijne vrienden en vriendinnen hier, het leven mogelijk maakt.

Het is de liefde, die in haar stoffelijke culminatie paart en schept in de stof en die geestelijk het bewustzijn van het Goddelijke zo zeer vergroot, dat alle grenzen wegvallen. Liefde is de kern van ons leven. Anders kan ik het niet zeggen.

Ik hoop, dat dit voor U voldoende is? Zijn er nog meer vragen te stellen?

x Kan je Gods liefde verkrijgen door er vurig om te bidden?

Zo zoek je eigen krachten te kennen.
Roep niet naar de wereld,
roep niet tot omhoog!
Neen! Zoek in jezelf
en met al je wezen, mens,
poog de kracht te vinden,
de kracht, die in je leeft.
Want dan kun je bereiken,
waarnaar je wezen streeft.

Daarmede, mijne vrienden, dank ik U voor Uwe aandacht, wens U
een goeden avond, aangename huisgang en nachtrust.

-o-o-o-o-o-

A G E N D A

- 3 mei 1956 Cursus I Fahrenheitstraat 549, den Haag
8 " " Cursus II Statenlaan 62, den Haag
10 " " Cursus III Barentzstraat 48, den Haag

-o-o-o-o-o-

- 1 mei 1956 Inwijdingsschool
15 " " Esoterische Kring

-o-o-o-o-o-

- 16 mei 1956 Heemstede
22 " " Arnhem
23 " " Hengelo ("Cosa")

Inlichtingen bij het Bestuur.

-o-o-o-o-o-

- 7 mei 1956 Genezingsgroep
31 " " Geestelijke Bijstand.

Aanvragen aan het Secretariaat

-o-o-o-o-o-

OPENBARE BIJeenKOMSTEN

Vrijdag, 4 mei 1956

Vrijdag, 11 mei 1956

" 18 " "

" 25 " "

welke gehouden worden in de Ruyterstraat 41, den Haag in het
gebouw: "Ken U Zelfen", des avonds om 8.15 uur precies.

-o-o-o-o-o-

STERKTE IS AAN HEM, DIE ZIJN KRACHTEN KENT
EN RICHT DEZE OP EEN EEUWIG EVENWICHT

Kracht! De wereld roept om kracht
en de mens smacht naar kracht.
Kracht, die je niet kent of beseft.
Kracht is de strijdkreet
van alle geslachten.
Kracht is de roep,
die galmt door alle sferen
en alle machten
schijnt te willen wekken.
Maar overals zoekt de mensheid kracht,
overal zoekt kracht de geest,
behalve in het eigen "IK".
En in het "IK" is de grootste kracht,
de kracht des levens steeds geweest
en zal het altijd blijven.

Wij roepen om kracht.
Maar zie, in onszelf is een kracht
zó groot, dat zij de mens zelfs meester maakt
over ondergang en dood,
hem meester maakt over het bestaan.
Wie afstand doet van waan,
dat kracht van buiten komt
en tot zichzelf gaat,
die ziet die kracht
en richtend haar juist op de weg,
die hij gedreven door het bewustzijn, gaat,
wordt hij gedragen, oz zo ver,
tot aan het einde van de tijd
en vindt, gedreven door zijn wil,
de kracht der eeuwigheid.
Geen goed, geen kwaad,
geen daad, geen rust.

Maar leven in des levens kracht,
een overwinning over dag van daad,
een overwinning over nacht en ondergang.
Die wil, die evenwicht geschapen heeft.
Dit: verdwijnen der wereld,
waarin je meestal nog leeft
en zoekt naar een verdergaan.
Verbleekt is de waan
en één ding nog slechts blijft:
God!
God, Die Zijn licht je ziel indrijft,
totdat één wordt je eigen wil en kracht
en saâm gesmolten tot een macht
van scheppend Alvermogen.

Geen tijd meer voor genade,
geen tijd ook meer voor mededogen,
slechts: leven.
Want zo gaande met heel je streven.
ene weg, met alle kracht,
kun je begrijpen, waarom de kosmos
jou juist zo tot aanschijn heeft gebracht
en waarom je in de kosmos steeds zult blijven:
een deel van God,
één klein facet van de edelsteen Zijner Schepping,
die eens in Zijn kroon heeft gezet.

Zo zoek je eigen krachten te kennen.
Roep niet naar de wereld,
roep niet tot omhoog!
Neen! Zoek in jezelf
en met al je wezen, mens,
poog de kracht te vinden,
de kracht, die in je leeft.
Want dan kun je bereiken,
waarnaar je wezen streeft.

Daarmede, mijne vrienden, dank ik U voor Uwe aandacht, wens U
een goeden avond, aangename huisgang en nachtrust.

-o-o-o-o-o-o-

A G E N D A

- 3 mei 1956 Cursus I Fahrenheitstraat 549, den Haag
8 " " Cursus II Statenlaan 62, den Haag
10 " " Cursus III Barentzstraat 48, den Haag

-o-o-o-o-o-o-

- 1 mei 1956 Inwijdingsschool
15 " " Esoterische Kring

-o-o-o-o-o-o-

- 16 mei 1956 Heemstede
22 " " Arnhem
23 " " Hengelo ("Cosa")

Inlichtingen bij het Bestuur.

-o-o-o-o-o-o-

- 7 mei 1956 Genezingsgroep
31 " " Geestelijke Bijstand.

Aanvragen aan het Secretariaat

-o-o-o-o-o-o-

OPENBARE BIJeenKOMSTEN

Vrijdag, 4 mei 1956   Vrijdag, 11 mei 1956
" 18 " "   " 25 " "

welke gehouden worden in de Ruyterstraat 41, den Haag in het
gebouw: "Ken U Zelfen", des avonds om 8.15 uur precies.

-o-o-o-o-o-o-